

Průzkum o podpoře kojení v porodnicích v letech 2014-2017

Bližší informace o průzkumu a další výsledky najdete na našich webových stránkách (www.sestinedelky.cz/pruzkum-o-kojeni/).

2.1 Podpora kojení v Nemocnici České Budějovice

Nemocnice České Budějovice má od roku 1994 certifikát Baby-friendly Hospital.

- celkem odpovědí: **87**
- celkem komentářů (se svolením je zveřejnit): **43**
- 2/3 respondentek rodily **vaginálně** (67,8 %)
- většina dětí byla **donošená** (90 %)

Shrnutí výsledků

Jednotlivé výsledky (v tabulkách, vč. rozdělení podle let) uvádíme níže.

Přes polovinu respondentek, které potřebovaly pomoc s kojení, uvádí, že jim personál pomoci dokázal. Z jejich odpovědí však zároveň plyne, že **porodnice zcela nenaplňuje 10 kroků k úspěšnému kojení**.

Informovanost

60 % respondentek dostalo informaci, kam se po porodu mohou obrátit o pomoc s kojením. Přes **2/3 žen dostalo** do 6 hodin po porodu informace o kojení a byla jim nabídnuta pomoc s kojením. **Polovina respondentek dostala** informace o tom, jak vypadá správná poloha a správné přísátí miminka. **Více než 60 % respondentek personál neukázal**, jak během kojení poznat, zda miminko skutečně pije z prsa.

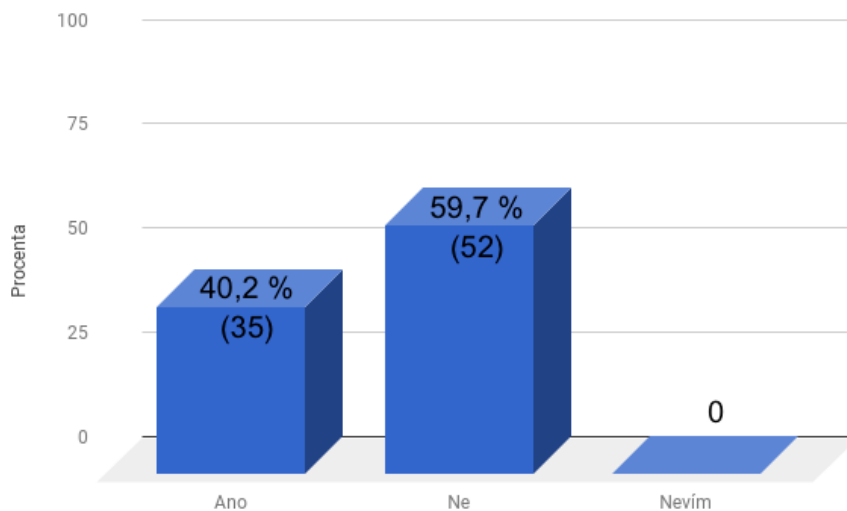
Téměř 80 % respondentek nebylo informováno o důležitosti kontaktu kůže na kůži.

Většině žen (96,5 %) personál neodnesl dítě během jejich pobytu v porodnici, aniž by o tom věděla.

Kontakt s dítětem a rooming-in

Více než polovina respondentek **nebyla** hned po porodu s miminkem kůže na kůži alespoň po dobu jedné hodiny (viz graf 1). Tři ženy (3,4 %) v komentáři specifikovaly, že ony nebo dítě měly závažné zdravotní problémy, pro které bonding nebyl možný.

Graf 1: Byla jste hned po porodu s miminkem v kontaktu kůže na kůži a pokračoval tento kontakt nepřerušovaně alespoň hodinu?

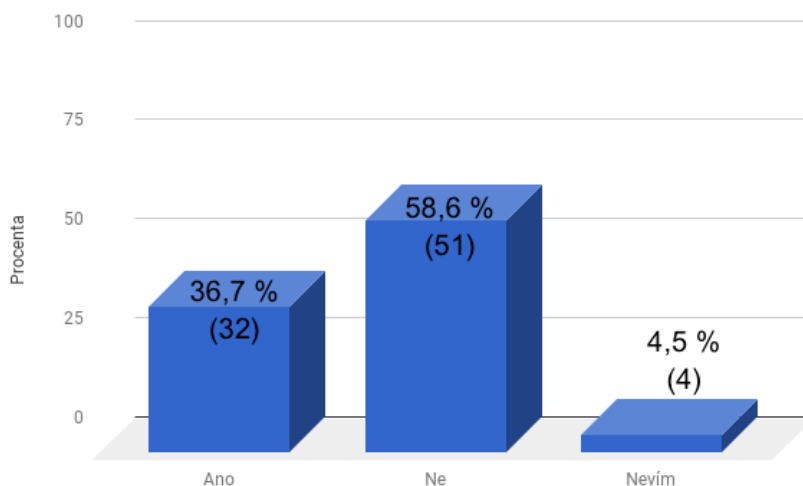

Více než polovina respondentek byla na pokoji s miminkem neustále v režimu rooming-in už od příchodu z porodního sálu. **Více než polovina žen byla** s miminkem na pokoji během všech nocí, které strávily v porodnici. Více než polovina respondentek uvádí, že personál **nepovažoval** za samozřejmé, aby byly s miminkem v jedné posteli.

Dokrmování umělým mlékem, použití lahve a dudlíku

Přes třetinu dětí bylo dokrmováno umělým mlékem (viz graf 2). **Většinu matek** byl osvětlen důvod, proč se tak stalo. **12,6 % žen** uvádí, že na ně byl vyvíjen nátlak, aby dítě dokrmovaly. **12,6 % respondentek** uvádí, že jejich dítě bylo dokrmováno umělým mlékem bez jejich informovaného souhlasu. **11,4 % respondentek** se o dokrmu dozvědělo až poté, co bylo dítě dokrmené.

Graf 2: Bylo Vaše miminko dokrmované umělým mlékem?

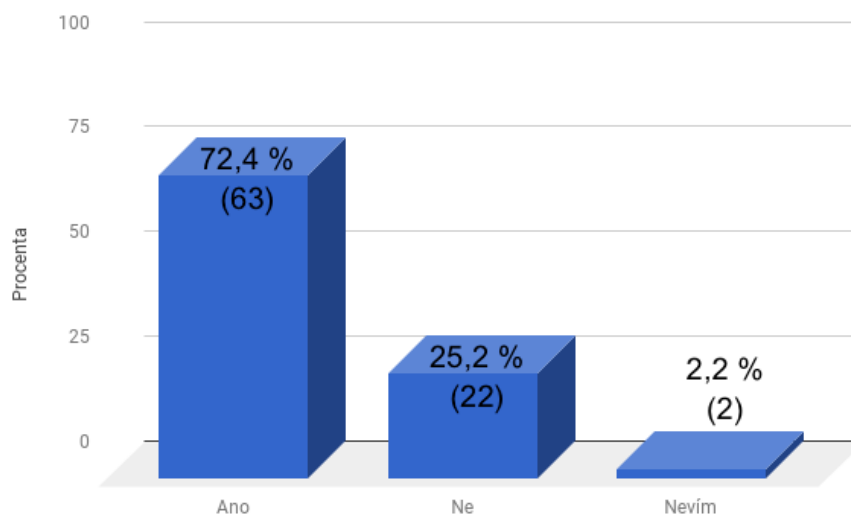
šestinedělky

9 % dětí bylo krmeno z lahvičky. Více než polovině respondentek, které dítě dokrmovaly, ukázal personál, jak to dělat bez lahvičky a naučil je, jak tento způsob efektivně využívat. 12,6 % žen dostalo od personálu návrh použít dudlík, nebo byl jejich miminku podán bez jejich souhlasu.

Časování krmení

60 % žen nedostalo informaci, že mají kojit dítě tak často, jako miminko nebo ony chtějí. **72 % respondentek dostalo** od personálu informaci, že mají kojit podle určitého časového rozvrhu nebo že mají kojit jen určitý počet minut (viz graf 3).

Graf 3: Dostala jste od kohokoliv z personálu informaci, že máte kojit podle určitého časového rozvrhu nebo že máte kojit jen určitý počet minut?

Stručné shrnutí komentářů

Všechny komentáře, u nichž máme svolení je zveřejnit, najdete na konci.

Některé respondentky byly **hodně či převážně spokojené s přístupem personálu** (viz „*Velmi kladně. Snažili se mi pomoci přes počáteční potíže s kojením (ploché bradavky, úrplém s přisátím, popraskané bradavky)*.“; „*Hned po porodu mi bylo miminko přiloženo k prsu. Bylo mi doporučeno kojit alespoň 8x denně. Ukázali mi, jak správně kojit, přišli mě i znovu zkontrolovat, jestli kojím správně. A pak jsem ještě jednou požádala o pomoc, když se nechťelo miminko přisát a ochotně mi sestřičky pomohly a poradily. Jinak mě neomezovaly v délce ani počtu krmení za den.*“; *V porodnici byli všichni moc ochotní a poradili mi, jak na to, jak poznat, že malý saje, že jen nedudlá, v jakých polohách kojit.*“; „*V nemocnici na nás byli všichni milí, bonding automaticky, stejně tak jako pomoc s přisátím a kojením. Jediné, co považuji za negativum v této nemocnici je, že jsem měla miminko budít po třech hodinách na kojení a neměla jsem ho kojit déle jak 15 min. Jako prvorodička jsem z toho byla nervózní, a tak trvalo o chvilku déle, než se mi udělalo mléko. Teď vím, že bych si ho*

šestinedělky

nechala v posteli celou dobu a neustále mu prso nabízela. Nicméně celkový dojem s kojením a pomocí je velmi pozitivní :)“). Nejednalo se jen o **prvorodičky**, spokojenost projevovala i jedna **druhorodička** („Jednalo se o moje druhé dítě, takže jsem nepotřebovala moc pomoci. Když jsem se na něco zeptala, sestřičky mi poradily. Považuji jejich přístup za dobrý.“), či **matka nedonošených dvojčat** („Kojila jsem tandemem, rychle jsem se to naučila, personál na neonatologickém oddělení perfektní.“)

Větší skupina žen (**prvorodičky i druhorodičky**) ovšem vyjadřuje **výhrady, mírnou až výraznou nespokojenost** (viz např. „Vše jsem zvládala sama, ale nikdo se nebyl přesvědčit, že to dělám dobře.“; „Kojení bylo pro personál záležitostí, která buď vyjde, nebo ne. Nepocítila jsem snahu pomoci rozkojit se tak, abych uspokojila své dítě. Na vše jsem se musela ptát, co jsem nepožadovala, to nebylo.“; „Jedním slovem stres. Byla mi ukázána jedna poloha na kojení, pro mě prý vhodná. Když se mi nechtěl přisát, tak mi nebylo porazeno nijak. Měla jsem zkoušet. [...] Naštěstí jsem se rozkojila sama.“; „Velká snaha o podporu, ale dle mého soudu špatné informace o kojení na přání, důležitosti tělesného kontaktu. Jako druhorodička jsem si dovedla již sama poradit, ale neskutečně mi vadilo obtěžování s vážením před a po kojení. Všudypřítomný nátlak na to, aby dost přibývalo, je stresující a pro prvorodičky jistě kontraproduktivní.“; „Nutili mě kojit každé dvě hodiny max. 20 minut a dbát na to, aby dítě u prsu neusnulo. To neodpovídalo potřebám dítěte, musela jsem syna budít. Jinak bylo ale kojení bez problémů a spíše si mě nikdo nevšímal. Respektive všimati si mě začali teprve, když jsem si zaplatila nadstandard. Pak teprve přišla laktační poradkyně (2. den po porodu). Naštěstí mléka bylo dost a dítě bylo vzorné už na sále, tak mi to bylo jedno.“; „V momentě, kdy mi dcerka plakala a nechtěla se přisát, šla jsem za personálem, že nevím, proč nechce papat. Byla jsem velmi důrazě upozorněná, že se nemůže přisát, protože mám příliš nalitá prsa. A divily se, že jsem nevěděla, že si mám odstříkat mléko. Mrzí mě, že mi nikdo neporadil správné polohy a celkově mi neporadil do začátku.“; „Katastrofa, velký stres, dětské sestry až na výjimky strašné.“; „Nejhorší zážitek.“; „Děs a hrůza, mám z toho trauma.“).

Několik respondentek otevřeně uvádí, že **jen s pomocí v porodnici by nikdy kojily** („Bez absolvování předporodního kurzu bych byla ztracená. Takto jsme kojení i přes sekci vybojovaly.“; „Měla jsem svou laktační poradkyni, bez ní bych nekojila.“).

Několik žen zmiňuje, že jim personál **nepomohl s kojením s velkýma prsama** nebo je v takovém případě od kojení přímo odrazoval („Přišla jsem s miminkem k sestře, že prostě asi dělám něco špatně, že s těma pětkama asi " nedovedu zacházet..". Na to jsem dostala odpověď, že kojí i maminky s většíma prsama a nepotřebují poradit! A když už jsem byla hysterická a plačtivá, řekla mi, ať tam nechám dítě a jdu si odpočinout! Správné kojení jsme se nenaučili nikdy.“; „Při prvním přisátí mi bylo řečeno sestrou z neonatologie, že s tak velkýma prsama mi kojení nepůjde.“).

Nejen ženy s velkýma prsama se pak setkaly s **neprofesionálním chováním či nevhodnými poznámkami personálu** (viz např.: „Sestra sice přišla, aby mi to ukázala, ale odbyla to, na moje dotazy se tvářila otráveně, neukázala mi odpojení od prsu (takže jsem měla ragády, než mi to za 2 dny ukázala jiná) a když jsem chtěla, aby mi přišla zkontrolovat techniku kojení, vynadala mi, že mi to ukazovala včera a že

šestinedělky

jsem nedávala pozor (ano, ukázala mi to jednou a malej se nepřisál, tak jsem nevěděla, jak to má vypadat). Takže podpora kojení VŮBEC! Byla nepříjemná, dělala ze mě blbce a já ji evidentně otravovala. [...] Šla jsem z porodnice s úplně zničenýma prsama a se špatnou technikou.“; či „Sestra, co měla malou nejčastěji na starost, přišla a řekla mi, že mě obdivuje. Tak hysterický a líný dítě neviděla a že mám pevné nervy, když jsem to zvládala s plačtivým miminkem.“).

Několik žen zmiňuje **nejednotný přístup personálu, a to mj. ve vztahu k dokrmování** (viz např. „Kojení v porodnici pro mě bylo stresující a zmatené. [...] Každý říkal něco jiného.“; „Poté nám uškodila nejednotnost názorů sester, některé říkaly přikládat co nejčastěji a jiné mi jí hned, co jsme nakojily málo, docpaly.“; „Vypil max. 10 ml a sestry mi příkm nechtěly dát, že mu to stačí. Třetí den už jsem z toho byla vynervovaná, žloutenka pořád hrozila a najíst pořádně dostal tak ob směnu sester, podle jejich ochoty. Arogance a neochota sester byla šílená. A poradit mi nedokázaly, chodily se dívat, jak kojím nekojím a rada žádná, že spí, tak se nedá nic dělat. Poslední den, kdy jsem řekla, že budeme dokrmovat i doma, mi ukázaly, jak.“).

Vícero žen pak uvádí, že pociťovaly velký **tlak, aby dítě přibíralo, a vadilo jim vážení dítěte** (viz např. „Neskutečně mi vadilo obtěžování s vážením před a po kojení. Všudypřítomný nátlak na to, aby dost přibývalo, je stresující a pro prvorodičky jistě kontraproduktivní.“; „Pak mě tam stresovali vyplňováním tabulky, kolik toho vypil. Takže když začal plakat, tak jsem napřed musela zvážít, přebalit a pak kojit. Na pokoji nás bylo víc a byl tam jeden přebalovací pult, takže další stres, aby se nezbudil zrovna, když byl obsazený.“).

Z hlediska **bondingu** respondentky, a to **včetně ženy po císařském řezu**, hodnotí porodnici **pozitivně** (viz např.: „Hned po porodu mi bylo miminko přiloženo k prsu.“; „Děťátko mi bylo položeno na hrudník ihned po vyjmutí z dělohy, neomyté, neotřené, cca na 15 min. Je vidět, že když je dobrá vůle, jde téměř vše.“). Nicméně je třeba při celkovém zhodnocení vzít v potaz výsledky dotazníku výše. Jedna žen zmiňuje, že kvůli zdravotním problémům byl kontakt s dítětem v prvních 24 hodinách sporadický (komentář č. 19, 2016).

Jedna žena uvedla problém s kojícími kloboučky („V porodnici špatné, byly mi doporučeny kloboučky, které jsme pak museli odbourat, abychom mohli nadále kojit, jelikož dcera nepřibírala. Naštěstí se povedlo.“).

šestinedělky

Odpovědi rozdělené dle roků

1. Jak se dítě narodilo?

	Vaginálně	Císařem
2014	7	1
2015	11	6
2016	32	18
2017	9	3
Celkem	59	28

2. Narodilo se miminko po 37. týdnu těhotenství?

	Ano	Ne
2014	8	0
2015	15	2
2016	44	6
2017	12	0
Celkem	79	8

3. Přišel k Vám někdo z personálu nejpozději 6 hodin po porodu, aby Vám poskytl informace o kojení a nabídl Vám pomoc s kojením?

	Ano	Ne	Nevím
2014	5	1	2
2015	13	4	0
2016	34	15	1
2017	7	5	0
Celkem	59	25	3

4. Byla jste hned po porodu s miminkem v kontaktu kůže na kůži a pokračoval tento kontakt nepřerušovaně alespoň hodinu?

	Ano	Ne	Nevím
2014	2	6	0
2015	4	13	0
2016	21	29	0
2017	8	4	0
Celkem	35	52	0

5. Dostala jste informace o tom, jak vypadá správná poloha a správné přísátí miminka? (Uveďte "ano", pokud Vám personál tyto informace nabídl bez ohledu na to, zda jste o ně měla nebo neměla zájem. Uveďte "ne", pokud Vám personál tyto informace nanabídl bez ohledu na to, zda jste o ně měla nebo neměla zájem.)

	Ano	Ne	Nevím
2014	5	1	2

šestinedělky

2015	11	5	1
2016	25	21	4
2017	2	10	0
Celkem	43	37	7

6. Ukázal Vám personál, jak během kojení poznáte, zda miminko skutečně pije mléko z prsa? (Uveďte "ano", pokud Vám personál tyto informace nabídl bez ohledu na to, zda jste o ně měla nebo neměla zájem. Uveďte "ne", pokud Vám personál tyto informace nanabídl bez ohledu na to, zda jste o ně měla nebo neměla zájem.)

	Ano	Ne	Nevím
2014	1	5	2
2015	8	9	0
2016	14	30	6
2017	2	10	0
Celkem	25	54	8

7. Dokázal Vám personál pomoci s kojením?

	Ano	Ne	Nepotřebovala jsem pomoci	Nevím
2014	4	2	2	0
2015	7	5	5	0
2016	20	17	13	0
2017	7	1	4	0
Celkem	38	25	24	0

8. Bylo Vaše miminko dokrmované umělým mlékem?

	Ano	Ne	Nevím
2014	4	4	0
2015	6	10	1
2016	16	31	3
2017	6	6	0
Celkem	32	51	4

9. Bylo Vaše miminko dokrmované umělým mlékem bez Vašeho informovaného souhlasu?

	Ano	Ne	Nebylo dokrmané	Nevím
2014	0	3	4	1
2015	3	2	11	1
2016	7	2	34	7
2017	1	5	6	0
Celkem	11	12	55	9

10. Stalo se, že Vaše miminko bylo dokrmované umělým mlékem a Vy jste se o tom dozvěděla až poté, co bylo dokrmované?

šestinedělky

	Ano	Ne	Nebylo dokrmované	Nevím
2014	2	2	4	0
2015	3	2	11	1
2016	5	5	34	6
2017	0	6	6	0
Celkem	10	15	55	7

11. Pokud bylo dítě dokrmované, byl Vám osvětlen důvod, proč se tak stalo?

	Ano	Ne	Nebylo dokrmované	Nevím
2014	0	2	4	2
2015	6	0	10	1
2016	16	0	32	2
2017	6	0	6	0
Celkem	28	2	52	5

12. Byl na Vás vyvíjen nátlak, abyste miminko dokrmovala?

	Ano	Ne	Nevím
2014	1	7	0
2015	3	14	0
2016	5	44	1
2017	2	9	1
Celkem	11	74	2

13. Byla jste personálem informovaná o důležitosti kontaktu kůže na kůži s miminkem během pobytu v nemocnici?

	Ano	Ne	Nevím
2014	1	6	1
2015	2	13	2
2016	9	40	1
2017	2	10	0
Celkem	14	69	4

14. Považoval personál za samozřejmé, že jste s miminkem v jedné posteli?

	Ano	Ne	Nevím
2014	2	6	0
2015	3	13	1
2016	16	27	7
2017	2	5	5
Celkem	23	51	13

15. Byla jste na pokoji s miminkem neustále v režimu rooming-in už od příchodu z porodního sálu?

	Ano	Ne	Nevím
2014	6	2	0
2015	8	9	0
2016	25	24	1
2017	8	4	0
Celkem	47	39	1

16. Odnesl personál miminko během Vašeho pobytu, aniž byste o tom věděla?

	Ano	Ne	Nevím
2014	0	8	0
2015	0	16	1
2016	2	48	0
2017	0	12	0
Celkem	2	84	1

17. Bylo s Vámi miminko na pokoji i během všech nocí, které jste strávila v porodnici? (Uveďte "ne" i v případě, že šlo jen o jednu noc.)

	Ano	Ne	Nevím
2014	6	2	0
2015	10	7	0
2016	24	26	0
2017	7	5	0
Celkem	47	40	0

18. Dostala jste od personálu informaci, že miminko máte kojit bez omezování délky kojení tak často, jak miminko nebo Vy chcete?

	Ano	Ne	Nevím
2014	3	5	0
2015	3	11	3
2016	12	33	5
2017	6	4	2
Celkem	24	53	10

19. Dostala jste od kohokoliv z personálu informaci, že máte kojit podle určitého časového rozvrhu nebo že máte kojit jen určitý počet minut?

	Ano	Ne	Nevím
2014	6	2	0
2015	13	4	0
2016	34	14	2
2017	10	2	0
Celkem	63	22	2

20. Dostala jste od personálu nemocnice návrh na použití dudlíku nebo byl Vašemu miminku podán bez Vašeho souhlasu?

	Ano	Ne	Nevím
2014	2	5	1
2015	4	13	0
2016	5	42	3
2017	0	11	1
Celkem	11	71	5

21. Bylo dítě krmeno z lahvičky?

	Ano	Ne	Nevím
2014	2	6	0
2015	2	15	0
2016	4	41	5
2017	0	12	0
Celkem	8	74	5

22. Pokud bylo Vaše dítě dokrmované, ukázal Vám personál, jak to dělat bez lahvičky a naučil Vás, jak tento způsob efektivně používat?

	Ano	Ne	Nebylo dokrmované	Nevím
2014	0	4	3	1
2015	1	5	11	0
2016	9	4	34	3
2017	5	1	6	0
Celkem	15	14	54	4

23. Dostala jste od personálu informace, kam se po porodu můžete obrátit o pomoc s kojením?

	Ano	Ne	Nevím
2014	3	5	0
2015	11	6	0
2016	29	18	3
2017	10	2	0
Celkem	53	31	3

šestinedělky

Komentáře (očíslované, bez jazykové korektury)

2014

1. Zvláštní pocit.
2. Děs a hrůza, mám z toho trauma.
3. Snažili se mi pomoci, aby miminko začalo pít, neudrželo teplotu a na jídlo už nemělo sílu, než jsme odešli, bylo vše v pořádku.
4. Jen jsem měla obavu, že to doma nepůjde. V porodnici jsem potřebovala častěji pomoci, aby se dcerka chytla dobře.

2015

5. Jako boj o každou kapku.
6. Malý je extrémně nedonošený (27. týden), měsíc byl krmen sondou, já každé dvě hodiny odsávala a nosila mu mléko na JIP, později už jsem dávala mléko do sondy samospádem. Než se poprvé mohl přisát a byl silný na to něco vypít. Od té doby už jenom kojíme (18 měsíců).
7. Kojení probíhalo naprosto bez problémů.
8. Jeden velký stress a bolest. Hloupé řeči, že asi nemám dost mlíka, a musela jsem si říct o odsávačku, aby dokrmili moje miminko mlíkem ode mně. (Mlíka jsem měla víc než dost. A to do půl roku věku.) Přišla jsem s miminkem k sestře, že prostě asi dělám něco špatně, že s těma pětkama asi " nedovedu zacházet..". Na to jsem dostala odpověď, že kojí i maminky s většíma prsama a nepotřebují poradit! A když už jsem byla hysterická a plačtivá, řekla mi, ať tam nechám dítě a jdu si odpočinout! Správné kojení jsme se nenaučili nikdy. A i přes to měl junior mé mléko do té doby, dokud se sám neodstavil. V červnu to budou dva roky od porodu a stále bych mohla začít kojit ;)
9. Velká snaha o podporu, ale dle mého soudu špatné informace o kojení na přání, důležitosti tělesného kontaktu. Jako druhorodička jsem si dovedla již sama poradit, ale neskutečně mi vadilo obtěžování s vážením před a po kojení. Všudypřítomný nátlak na to, aby dost přibývalo, je stresující a pro prvorodičky jistě kontraproduktivní.
10. Vše jsem zvládala sama, ale nikdo se nebyl přesvědčit, že to dělám dobře.
11. Nutili mě kojit každé dvě hodiny max. 20 minut a dbát na to, aby dítě u prsu neusnulo. To neodpovídalo potřebám dítěte, musela jsem syna budit. Jinak bylo ale kojení bez problémů a spíše si mě nikdo nevšímal. Respektive všimati si mě začali teprve, když jsem si zaplatila nadstandard. Pak teprve přišla laktační poradkyně (2.

šestinedělky

den po porodu). Naštěstí mléka bylo dost a dítě bylo vzorné už na sále, tak mi to bylo jedno.

12. Jedním slovem stres. Byla mi ukázána jedna poloha na kojení, pro mě prý vhodná. Když se mi nechtěl přisát, tak mi nebylo porazeno nijak. Měla jsem zkoušet. Museli jsme na neonatologii kvůli žloutence a tam mi ho dokrmili, protože plakal a prý musel hodně jíst a já ještě neměla mlíko. Pak mě tam stresovali vyplňováním tabulky, kolik toho vypil. Takže když začal plakat, tak jsem napřed musela zvážit, přebalit a pak kojit. Na pokoji nás bylo víc a byl tam jeden přebalovací pult, takže další stres, aby se nevzbudil zrovna když byl obsazený. Naštěstí jsem se rozkojila sama bez pomoci a kojím doteď 22m.

13. S kojením jsem v porodnici neměla problém, miminko sálo a přibíralo samo od sebe. Kojila jsem po dvou hodinách, jak dlouho miminko chtělo, bez ohledu na doporučení. Později jsme prožili velký bojkot kojení, ten však přišel až ve třech měsících. S kojením v porodnici nemám tedy vyloženě negativní zkušenost, vesměs nás "nechali žít" :)

2016

14. V momentě, kdy mi dcerka plakala a nechtěla se přisát, šla jsem za personálem, ze nevím, proč nechce papat. Byla jsem velmi důrazně upozorněná, že se nemůže přisát, protože mám příliš nalitá prsa. A divily se, že jsem nevěděla, že si mám odstříkat mléko. Mrzí mě, že mi nikdo neporadil správné polohy a celkově mi neporadil do začátku.

15. Kojila jsem tandemem, rychle jsem se to naučila, personál na neonatologickém oddělení perfektní.

16. Kojení samo o sobě jsem vnímala jako svoji povinnost. Jen když jsem chtěla pomoct, jako bych personal obtěžovala. Pouze strčili bradavku dceři do úst a to bylo vše. Žádná empatie, ani trpělivost.

17. Špatné. Nikdo mi nepomohl a miminko bylo hlady. V zoufalství, když malá stále plakala, ji sestra stříkla injekční stříkačkou mateřské mléko od jiné maminky do pusy a víc se se mnou nebavili. Když jsem potřebovala pomoci, otráveně přišly, ale nic krom kouknutí, jak je miminko přisáté, nebylo. Po pěti dnech nás pustili, i když dítě nepřibralo. A sestra, co měla malou nejčastěji na starost, přišla a řekla mi, že mě obdivuje. Tak hysterický a líný dítě neviděla a že mám pevné nervy, když jsem to zvládala s plačtivým miminkem. Doma mi tři dny miminko jen plakalo. Já nevěděla, co mám delat. Po konzultaci s mojí doktorkou mi pověděla, že miminko je hladové. Nasadili jsme umělé mléko a miminko přestalo plakat. Bohužel už jsem se nerozkojila. Teď je holčičce 7 měsíců a já se stále cítím nešťastně, že jsem trápila malou hlady. Bylo to mé první miminko a po této zkušenosti mě do Českých Budějovic už nikdo nedostane, abych tam porodila své druhé miminko.

18. Rodila jsem po více jak 24 hodinách akutním císařským řezem (čtvrtek), miminko jsem viděla až v sobotu, a to z toho důvodu, že syn byl v inkubátoru na kyslíku a já na

šestinedělky

JIP. V sobotu byl poprvé přiložen i k prsu. Syn byl neuvěřitelně šikovný a zde byl přístup personálu ještě v pořádku. Pak už mám spoustu věcí v mlze kvůli poporodním komplikacím. Vím jen, že jsem detailně studovala brožuru, jak kojit a abych nemusela obtěžovat dětské sestry, které nebyly zrovna příjemné. Kojení v porodnici bylo na hlavu, ale oba jsme to zvládli a spíš svým vlastním úsilím jsem se rozkojila bez problémů.

19. Každý říkal něco jiného... Kojení nám v porodnici moc nešlo, dceru dokrmovali cizím mateřským mlékem a posléze jsem si sama řekla o láhvičku. Plně sama kojit jsem začala až doma po poradě se soukromou laktační poradkyní. Dle mého jsem s kojením měla problém zejména kvůli tomu, že nám s dcerou chyběl prvotní kontakt (vzali jí po porodu na neonatologii - měla problém s dýcháním). Poprvé jsem si ji mohla pochovat až za 8 hodin později a kojit až následující den, tedy 22 hodin od porodu. Dcerka sála, ale mléko jsem neměla. Poté nám uškodila nejednotnost názorů sester, některé říkaly přikládat co nejčastěji a jiné mi jí hned, co jsme nakojily málo, docpaly. Vše ještě zkomplikovala žloutenka, dceru museli svítit. Nakonec jsme to ale zvládly a kojíme bez umělého mléka dodnes (dcerce je rok).

20. Kojení bylo pro personál záležitostí, která buď vyjde, nebo ne. Nepocítila jsem snahu pomoci rozkojit se tak, abych uspokojila své dítě. Na vše jsem se musela ptát, co jsem nepožadovala, to nebylo.

21. Vše v pořádku, dítě přibíralo.

22. Jednalo se o moje druhé dítě, takže jsem nepotřebovala moc pomoci. Když jsem se na něco zeptala, tak mi sestřičky poradily. Považuji jejich přístup za dobrý.

23. S kojením jsem měla zpočátku problém, malý se nemohl přisát, ale s pomocí kloboučků bylo vše v pohodě a během týdne se bradavky přizpůsobily a kojení nebyl dál problém i bez nich. V porodnici byli všichni moc ochotný a poradili mi, jak na to, jak poznat, že malý saje, že jen nedudlá, v jakých polohách kojit.

24. Porodila jsem ve 14 hodin. Malý byl se mnou jen krátce kontakt kůže na kůži - bez přisátí na prso, dost jsem krvácela, tak mi ho odebrali a dali do vyhřátého boxu, na který jsem celou dobu viděla. Na pokoj jsme byli převezeni společně, ale pak přišla sestra z dětského, že si ho vezmou k sobě, že jsem dost krvácela, tak abych se vyspala - malý byl stále bez kojení. Nevím, zda ho v noci přikrmovali, jen mi sestra ráno sdělila, že malý dost zvracel. Malého jsem dostala na pokoj v půl šesté ráno a pak už byl pořád se mnou. Začali jsme kojit, ale mléko se mi nechtělo spustit, malý už večer brutálně brečel (a to už jsem ho měla min. 3 hodiny v kuse přisátého na prsou a pořád sál) - sousedka na pokoji mi pak řekla, ať ho donesu sestřičkám, že mi ho přikrmí. Tak jsem byla s ním dvakrát na příkrmu (v 23:00 a 3:00). Ráno mi konečně začalo téct mléko a malý se nadlábnul. Sestřička mi akorát zkontrolovala, jestli je malý dobře přisátý a ukázala polohu kojení vleže, žádné další info ke kojení jsem nedostala. Kojení vleže nám absolutně nevyhovovalo, tak jsem si vyhledávala další vhodné pozice na internetu.

25. Katastrofa, velký stres, dětské sestry až na výjimky strašné.

šestinedělky

26. Hrůza. Nic mi nebylo vysvětleno, rovnou cpaly miminku prso do pusy, aniž by mi o kojení cokoli předem řekly. Navíc měly nevhodné poznámky (kde jsem jako nechala bradavky...). Byla jsem po císařském řezu a v porodnici jsem se nerozkojila. Místo toho, abych cítila podporu ze strany personálu, dozvěděla jsem se od sestry, jak mam nemožné dítě, které neumí pít. Říkala jsem si, že to sestra určitě tak nemyslela, ale po několika dnech mi to zopakovala. Doslova "Některé děti jsou taaaak šikovné, ale to vaše ne!" Následoval můj šokovaný výraz a vysvětlení od sestry "Některé děti vypijí 10 ml, některé 20 a vaše nic". Měla jsem pocit, jakoby chtěla, abych své dítě neměla rada. Pobyt v porodnici byl pro mě jedním z nejhorších zážitků. Naštěstí po příchodu domu jsem se rozkojila a kojím plně dodnes (4 měsíce).

27. V porodnici špatné, byly mi doporučeny kloboučky, které jsme pak museli odbourat, abychom mohli nadále kojít, jelikož dcera nepřibírala. Naštěstí se povedlo.

28. Velmi kladně, snažili se mi pomoci, přes počáteční potíže s kojením (ploché bradavky, problém s přísátím, popraskané bradavky).

29. Nejhorší zážitek.

30. V nemocnici na nás byli všichni milí, bonding automaticky, stejně tak jako pomoc s přísátím a kojením. Jediné, co považuji za negativum v této nemocnici je, že jsem měla miminko budit po třech hodinách na kojení a neměla jsem ho kojít déle jak 15 min. Jako prvorodička jsem z toho byla nervózní, a tak trvalo o chvílku déle, než se mi udělalo mléko. Teď vím, že bych si ho nechala v posteli celou dobu a neustále mu prso nabízela. Nicméně celkový dojem s kojením a pomocí je velmi pozitivní :)

31. Cítila jsem se po prvních pokusech jako neschopná své miminko nakojit, několikrát jsem žádala sestry, aby mi poradily, jak na to. "Otravovala" jsem, dokud jsem se nerozkojila :)

32. Kojení v nemocnici bylo pro mě stresující a zmatené. A při prvním přísátí mi bylo řečeno sestrou z neonatologie, že s tak velkýma prsama mi kojení nepůjde. Každá sestra radila něco jiného. Jediná proškolená laktační poradkyně na krajskou nemocnici je málo a nezvládne pomoci všem.

33. Měla jsem svou laktační poradkyni, bez ní bych nekojila.

34. Sestra sice přišla, aby mi to ukázala, ale odbyla to, na moje dotazy se tvářila otraveně, neukázala mi odpojení od prsu (takže jsem měla ragády, než mi to za 2 dny ukázala jiná) a když jsem chtěla, aby mi přišla zkontrolovat techniku kojení, vynadala mi, že mi to ukazovala včera a že jsem nedávala pozor (ano, ukázala mi to jednou a malej se nepřisál, tak jsem nevěděla, jak to má vypadat). Takže podpora kojení VŮBEC! Byla nepřijemná, dělala ze mě blbce a já ji evidentně otravovala. Takže v dotazníku to možná vypadá dobře, ale stálo to za prd. Přisuzuji jí i to, že se kojení bohužel příliš nepodařilo. Ač jsem pak dělala, co šlo, šla jsem z porodnice s úplně zničenýma prsama a se špatnou technikou.

šestinedělky

35. Těšila jsem se na klidné prostředí doma, v porodnici jsem radši nekojila před sestrami, aby mi neřekly, že něco dělám špatně.

36. Bez absolvování předporodního kurzu bych byla ztracená. Takto jsme kojení i přes sekci vybojovaly.

37. Po císařském řezu se mi mléko rozjelo 4.-5. den, 4 dny jsem dokrmovala mateřským mlékem, doma pak pouze 2x dokrmeno umělým mlékem stříkačkou po prstu a od té doby kojím. Tak to probíhalo i u předešlého dítěte. Císařský řez vždy plánovaný. (U 1. dítěte kojení nastartováno 2. den po akutním císařském řezu, dítě nedokrmováno.) Děťátko mi bylo položeno na hrudník ihned po vyjmutí z dělohy, neomyté, neotřené, cca na 15 min. Je vidět, že když je dobrá vůle, jde téměř vše. S porodnicí jsem byla celkově velice spokojená.

38. První dva dny jsem byla na JIPce, syna mi nosili, on však u mě spal a přisát se moc nesnažil. Se slovy, že mám malé bradavky a bude to problem, jsem dostala kloboučky, s nimi aspoň trochu tahal. Po přesunu na standardní pokoj jsem dělala vše možné, abych se rozkojila, syn měl trochu žloutenku, byl hodně spavý a sestry mi ukazovaly, jak do něj mám všelijak dloubat, aby nespal. Vypil max. 10 ml a sestry mi příkrm nechtěly dát, že mu to stačí. Třetí den už jsem z toho byla vynervovaná, žloutenka pořád hrozila a najíst pořádně dostal tak ob směnu sester, podle jejich ochoty. Arogance a neochota sester byla šílená. A poradit mi nedokázaly, chodily se dívat, jak kojím nekojím a rada žádná, že spí, tak se nedá nic dělat. Poslední den, kdy jsem řekla, že budeme dokrmovat i doma, mi ukázaly, jak. A už synovi daly také umělé mléko, do té doby byl dokrmovaný mateřským. Až díky odsávání jsem ze sebe dostala nějaké mléko, plus jsem dokrmovala umělým. Žloutenku jsme díky tomu, že se konečně pořádně najedl, zahnali za dva dny doma a nebyla třeba další hospitalizace. Po šestinedělí mi mléka tak ubylo, že jsme plně krmili umělým a krmíme doteď.

2017

39. Očekávala bych lepší "proškolení" ze strany personálu, jak správně kojit v praxi - hlavně prvorodičkám.

40. Hned po porodu mi bylo miminko přiloženo k prsu. Bylo mi doporučeno kojit alespoň 8x denně. Ukázali mi, jak správně kojit, přišli mě i znovu zkontrolovat, jestli kojím správně. A pak jsem ještě jednou požádala o pomoc, když se nechtělo miminko přisát a ochotně mi sestřičky pomohly a poradily. Jinak mě neomezovaly v délce ani počtu krmení za den.

41. Každá sestra mi tvrdila něco jiného...

42. Musela jsem tedy začít dokrmovat jiným mateřským mlékem. Byla jsem z toho ve velmi špatném psychickém stavu. Musela jsem vždy malého vážit před kojením a pak po kojení, abych věděla, kolik si ode mně vzal a sestry ho dokrmily dle potřeby, aby začal přibírat. V nemocnici jsme zůstali o 2 dny déle, aby mi pomohli s rozkojením. Neuměla jsem si představit, že bych na to byla doma sama. Přičemž až právě klidem a

šesti neděľky

sžitím s miminkem se mi mléka začalo tvořit více. V nemocnici jsem začala užívat na svůj popud ricinus communis. Byla jsem po porodu v záplavě hormonů a chtělo se mi pořád brečet a ještě pro mě byla zničující ta představa, že malému nemůžu dát tolik, kolik potřebuje. Domů jsme šli s tím, že se buď plně rozkojím, nebo ne. Začali jsme proto dokrmovat Bebou. Váhu jsme ale ze začátku neměli, tak jsem nevěděla, kolik mám malému dodat stříkačkou přes prst. Prostě kolik si vzal, tak měl. Díky péči staniční sestry a sestry z neonatologie, které jsou laktační poradkyně, jsem se začala psychicky srovnávat, až dnes plně kojím a moc jim oběma za to děkuji. Za to, že mě nehodily přes palubu a pomohly mi, jim patří velikánské díky. Chodila jsem k nim asi 14 dní na pravidelné kontroly s malým na převážení. Potřebovala jsem mít prostě jistotu, že malý přibírá. Po měsíci se zadařilo a já jsem začala plně kojit. Až když jsem se psychicky srovnala, srovnalo se vše ostatní.

43. Bez problému.